

Interjú Selmeczi Nimróddal, a Lelki7 szervezőjével és lebonyolítójával, a Magyarországi Baptista Ifjúsági Misszió (MABIM) missziós vezetőjével.

Mike Adina: Mit takar a „Lelki7” kifejezés? Honnan az ötlet?

Selmeczi Nimród: A „lelki hét”-tel (Spiritual Emphasis Week) Amerikában találkoztam egy keresztény szervezet szolgálata során (Purposeful Connections). Ennek a szervezetnek az a munkája, hogy egyhetes programokat szerveznek iskolákban, ezzel járják az Államokat. Intenzív, kapcsolatközpontú evangelizáció a lényege. Kétszer én is részt vettem ilyen úton, mert bennünket, középiskolásokat is bevontak. Tetszett, hogy ez milyen egyszerű, de nagyszerű módszer arra, hogy a gyerekekkel kapcsolatot építsünk, és beszélgessünk lelki dolgokról. Teológus koromban, mikor már hazajöttem Magyarországra, a szívemen volt, hogy itt Bodrogon, ahol én felnőttem és van iskolánk, ahol ezt meg lehet valósítani, próbáljuk ki, hogy nálunk működik-e.

Megszólítottam a barátaimat, és először 2020-ban tartottunk ilyen hetet. Volt, amit átvettünk az amerikaiaktól, volt amit elhagytunk, de nagyjából úgy zajlik minden, ahogy ott láttam. Az történik, hogy van egy áhítat első órában – van egy téma, amit végigveszünk a hét során, általában egy bibliai személy életét figyeljük meg, idén például Mózesét. A csapatból valaki tanítja a bibliai történetet, más megosztja a személyes bizonyágtételét, történetét, ami kapcsolódik a témához, közben van még éneklés és játékok – ez megadja a lelki alapot a hétre. Napközben kapcsolatokat építünk a gyerekekkel: bemegyünk az óráikra, együtt rajzolunk velük, együtt tesizünk, együtt tízóraiunk szünetben, ezek mélyítik a kapcsolatot. Nagyon örülnek, ha melléjük ülünk az asztalnál vagy az iskolapadban, odapasszoljuk nekik a labdát vagy mi vagyunk a fogók a szünetben, így közelebb kerülünk hozzájuk. A hét második felében tudunk már komolyabb dolgokról is beszélgetni. Lehetőséget biztosítunk arra, hogy név nélkül föltegyenek nekünk kérdéseket, mi pedig a legjobb tudásunk szerint, őszintén igyekszünk válaszolni. Ezek sokszor életkérdések párkapcsolatról, továbbtanulásról, de lehet, hogy föltesznek kérdéseket a hittel kapcsolatban is: imádság, Istennel való kapcsolat. Vagy egyszerűen csak ismerkedni szeretnének jobban, és a saját életükről mesélnek. A nyolcadik osztályosokkal szoktunk csinálni olyasmit – nekik ez kiváltság, külön ajándék a hét során – amit úgy hívunk, hogy *naplózás*. Mindenkinek hozunk egy szép füzetet, amit odaadunk a hét elején, és írhatnak nekünk olyan dolgokról, ami foglalkoztatja őket vagy a héten felmerült témákról, és a csapatból valaki válaszolni fog nekik. A hét végéig levelező kapcsolatban lesznek, és az a tapasztalatunk, hogy a hét elején a kis rövid, ismerkedő levelekből jó hosszú levelek is lehetnek akár, és ezeket a füzeteket a hét végén odaadjuk nekik, amit eltehetnek emlékbe és visszaolvashatnak később. Ez azért jó, mert tanácsot tudnak kérni olyan valakitől, aki nem a tanárunk, nem a szülőjük, nem a testvérük, de egy külső személy, aki idősebb náluk, korban mégis közel van és átélte már azokat a dolgokat, amiben ők is benne vannak... Ilyen mentor-kapcsolat is alakulhat belőle. Van olyan diák, aki a 2020-as látogatásunk óta tartja a kapcsolatot levelező társával.

M.A. Mennyire vevők a gyerekek erre a kezdeményezésre?

S.N.: Az a tapasztalatunk, hogy most már várnak minket. Ugye négy évvel ezelőtt kezdtük el, aztán jött a Covid, akkor szüneteltetni kellett. De tavaly voltunk, emlékeztek ránk és idén már vártak minket, tudták nagyjából, hogy mire számítsanak. Nyilván van, akikkel meg kell törni a jeget, de azt látjuk, hogy szeretnek minket, hívnak az óráikra, kérnek, hogy üljünk le melléjük és vannak, akik komoly kérdésekkel keresnek meg minket. Külön, személyes beszélgetésekre is van igény, fölteszik a legnehezebb kérdéseiket, szoktunk velük imádkozni, ha arra van szükségük. Összességében azt látjuk, hogy örülnek annak, hogy itt vagyunk és reméljük, tudunk segíteni nekik valamilyen módon.

M.A. Milyen problémákkal küzdenek leginkább? Olyasmire gondolok, ami általánosan megfogalmazható, ami „nyílt titok”?

S.N.: Sok minden kiderül, amikor föltesznek egy-egy ilyen kérdést, akár a közösségbe való beilleszkedésről, akár az Istennel való kapcsolatáról. Párkapcsolati kérdések is felmerülnek vagy az, hogy továbbtanulási kérdésekben hogyan döntsenek... Az nagyon jó, hogy a csapat tagjai sokféle háttérből jönnek – van, aki médiát tanul, más teszi tanárnak készül, de korábbi csapatban volt fizika tanár, állatorvos is. Vannak zenészek, én lelkipásztorként vagyok itt, de korábban, mint teológus... Vannak középiskolások és főiskolások, egyedülállók és házások. Így sokféle tapasztalat gyűlik össze és ezt meg tudjuk velük osztani. S igazából ahogy mesélünk nekik, úgy jönnek az újabb kérdések.

M.A. Úgy érzem, hogy ez a fajta kapcsolódás hiánypótló lehet az iskola életében. Milyen hiányt tudtok betölteni?

S.N.: Az nagyon jó, hogy úgy tudunk beszélni Istenről a gyerekeknek, mint „kívülállók”. Nem azoktól az emberektől hallják ezeket a dolgokat, akiktől általában szokták. Azért is igyekszem középiskolásokat és egyetemistákat hozni magammal, mert így példákat láthatnak maguk előtt, hogy mit jelent mai tizenéves, huszonéves fiatalként hívőnek lenni – ez például nagyon jó dolog. Meg az, hogy itt eléggé koncentráltan (öt napon keresztül) Bibliát tanulmányozunk, énekelünk, s gyakorlatilag kialakul egy gyülekezeti közösség iskolán belül – ez lelki magaslát lehet az iskolai évben.

M.A. Hogyan fogadnak a pedagógusok? Hogyan reagálnak rátok?

S.N.: Az a tapasztalatunk, hogy örültek nekünk, talán tudtuk kicsit őket is bátorítani. Volt olyan is, hogy tanárral volt lelkipásztori beszélgetés, mert őt érintette meg az üzenet, ami elhangzott. Az izgalmas, amikor bemegyünk egy órára, hogy akkor mit csinálunk ott... Amikor például a fizika szakos tanárt hoztam magammal, ő megtartotta a fizika órát és a gyerekek nagyon élvezték, mert ilyen oldalról is megismerhették őt. De angol órán például tudtunk arról beszélni, hogy miért fontos angolul megtanulni, mi mire használjuk így huszonévesen vagy a munkánkban vagy az életben, tehát akár így is hozzá tudunk szólni egy-egy dologhoz. Tesi órán nagyon izgalmas meccset játszottunk röplabdából, és a tanárok is szurkoltak és bevonódtak. Ha az a kérés, hogy valamelyik órára ne menjünk be, azt tiszteletben tartjuk, de igyekszünk jó kapcsolatot ápolni mindenkivel. A tanárok is látogathatják az

áhitatot, meghallgathatják, amikor kérdeznek tőlünk a diákok és mi válaszolunk, tehát előttük is nyitottak és őszinték vagyunk.

M.A. Mit adhat az iskola nektek, a szolgáló csapatnak?

S.N.: Nekem az fontos, hogy a fiatalok, akik jönnek, lássák, hogy van ilyen keresztyén iskola, hogy lehet így is szolgálni az Urat. Nem mellékes szempont, hogy szeretnék olyan fiatalokat elhozni, akiknek kevés missziós tapasztalatuk van. Aztán ilyen apró dolgok: lejövünk a kastélyból és szaladnak a gyerekek megölelni bennünket, vagy aláírást kérnek tőlünk, meg együtt játszunk... sok szeretetet kapunk a gyerekektől. Meg ahogy fölteszik a kérdéseiket, sokszor elgondolkodunk a saját hitünkről, hogy tudjuk elmondani, amit már átéltünk... Nagyon jó, különleges élmény sok gyerekekkel együtt énekelni, játszani. Különleges kapcsolatok ezek. Hétfőn például, mikor hazamentünk, csak néztük, hányan jelöltek be Facebook-on, instagramon... Ez a fajta rajongás, ahogy felnéznek ránk, megtisztelő.

M.A. Mi nagyon köszönjük, hogy jöttetek és visszavárunk! Köszönöm a beszélgetést!